

Arrest

nr. 70 122 van 18 november 2011
in de zaak RvV X / II

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Turkse nationaliteit te zijn, op 30 augustus 2011 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid van 12 augustus 2011 tot afgifte van een attest van afnemering en van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid van 4 augustus 2011 tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten.

Gezien titel Ibis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 3 oktober 2011, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 28 oktober 2011.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken S. DE MUYLDER.

Gehoord de opmerkingen van advocaat B. VANTIEGHEM, die loco advocaat E. TURAN verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat M. JOPPEN, die loco advocaat C. DECORDIER verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

1.1. Verzoeker diende op 14 december 2009 een aanvraag in om machtiging tot verblijf in toepassing van artikel 9bis van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet).

1.2. Op 2 april 2010 beslist de gemachtigde van de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid tot afgifte van een bewijs van inschrijving in het vreemdelingenregister, één jaar geldig, onder voorbehoud van de voorlegging van een arbeidskaart B.

1.3. Aangezien het Vlaams Gewest een arbeidskaart B afleverde, geldig tot 1 september 2011, besliste de gemachtigde van de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid op 22 september 2010 tot tijdelijke

regularisatie van de verblijfstoestand van verzoeker en werden instructies gegeven tot afgifte van een bewijs van inschrijving in het vreemdelingenregister, geldig tot 1 oktober 2011.

1.4. Verzoeker wordt op 28 september 2010 in kennis gesteld van de beslissing tot tijdelijke regularisatie, waarbij hem tevens wordt meegedeeld dat hij minstens drie maanden voor de vervaldatum van zijn verblijfsvergunning het bewijs dient te leveren van een arbeids- of beroepskaart en het bewijs van effectieve en recente tewerkstelling.

1.5. Op 21 oktober 2010 wordt de Dienst Vreemdelingenzaken op de hoogte gesteld van een proces-verbaal van inlichting van de sociale inspectie waaruit blijkt dat de zaakvoerder van het bedrijf waar verzoeker zou worden tewerkgesteld verzoeker nooit heeft tewerkgesteld en ook niet van plan is verzoeker tewerk te stellen.

1.6. Op 4 juli 2011 maakt de gemeente het paspoort, een arbeidsovereenkomst en loonfiches over in het kader van de aanvraag tot verlenging van verzoekers verblijfsvergunning.

1.7. Daar verzoeker geen arbeidskaart voegde bij de verlenging verzoekt de gemachtigde van de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid op 18 juli 2011 tot voorlegging van een nieuwe geldige arbeidskaart B.

1.8. Op 12 augustus 2011 wordt aan verzoeker een attest van afneming betekend. Dit is de eerste bestreden beslissing, die luidt als volgt:

“Afgegeven in toepassing van artikel 116 van het koninklijk besluit van 8 oktober 1981 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

De identiteitskaart voor vreemdeling

*nr. B 0855276 27, afgegeven te Maasmechelen op 10/12/2010
opgesteld op naam van K. H. {..}
geboren te Cekerek, op {..}
van Turkse nationaliteit,
verblijvende te {..}
wordt afgenomen*

REDEN VAN AFNEMING : (1)

Beslissing DVZ bijlage 13 bevel om het grondgebied te verlaten.

Onderhavig attest dekt het verblijf van de betrokkene gedurende acht werkdagen vanaf de datum van afgifte. Binnen die termijn dient hij (zij) zich aan te melden bij het gemeentebestuur van de plaats waar hij (zij) verblijft om zijn (haar) toestand te regulariseren.”

1.9. Op 12 augustus 2011 wordt verzoeker tevens een bevel om het grondgebied te verlaten van 4 augustus 2011 betekend. Dit is de tweede bestreden beslissing, die luidt als volgt:

“Gelet op artikel 13 §3 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, ingevoegd door artikel 12 van de wet van 15 september 2006;

Overwegende dat de genaamde K., H. {..} geboren te Cekerek op {..}, onderdaan van Turkije, verblijvende te {..}

- gemachtigd werd tot een verblijf in België van meer dan drie maanden met beperkte duur in toepassing van de artikelen 9BIS en 13 van de wet van 15/12/1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen zoals gewijzigd door de wet van 15/09/2006.

Overwegende dat zijn machtiging tot een tijdelijk verblijf werd toegestaan op basis van de bekomen arbeidskaart B (VGB285714) die werd afgeleverd op basis van het Koninklijk besluit houdende

bijzondere bepalingen met betrekking tot de tewerkstelling van sommige categorieën van buitenlandse werknemers dd.07/10/2009 (BS 14/10/2009).

De arbeidskaart B (VGB285714) die werd toegekend aan betrokkene was geldig van 02/09/2010 t.e.m. 01/09/2011 in de hoedanigheid van handlanger voor rekening van LIMBURGS SLOOP BEDRIJF VOF, Diverse Werken.

Overwegende dat hij in het bezit werd gesteld van een A-kaart (tijdelijk verblijf) geldig voor de duur van de arbeidskaart B+ 30 dagen, nl; tot 01/09/2011+30 dagen.

Overwegende dat als voorwaarden voor de verlenging van zijn tijdelijk verblijf in onze vorige instructies dd.22/09/2010 werden vermeld:

“Minstens drie maanden voor de vervaldatum van zijn/haar/hun verblijfsvergunning dient volgende persoon / dient minstens een van de volgende personen een arbeids- of beroepskaart en het bewijs van effectieve en recente tewerkstelling te leveren:

K., H. {...}

R.R.: xxxxxxxxxxxx

Geboren op {...}

Tevens kan de verlenging van het BIVR slechts toegestaan worden indien hij binnen de drie maanden voor de vervaldatum van zijn verblijfsvergunning het bewijs van zijn identiteit en nationaliteit levert in toepassing van het koninklijk besluit van 16 juli 1992 betreffende de bevolkingsregisters en het vreemdelingenregister.”

Overwegende dat betrokkene bij zijn aanvraag tot verlenging van zijn tijdelijk verblijf geen nieuwe arbeidskaart kan voorleggen.

Overwegende bovendien dat op 19/07/2011 door de dienst Migratie van het Vlaams Subsidie-agentschap voor Werk en Sociale Economie (Hasselt) werd beslist om de huidige arbeidskaart met nummer 285714 in te trekken.

Overwegende dat volgens art. 13§3, tweede lid van de wet - de gemachtigde van de Staatssecretaris voor Migratie-en asielbeleid een bevel om het grondgebied te verlaten, kan afgeven aan de vreemdeling die gemachtigd werd om voor een beperkte tijd in het Rijk te verblijven “indien hij niet meer voldoet aan de aan zijn verblijf gestelde voorwaarden”

Wordt besloten om aan hem:

In uitvoering van artikel 26/5 van het koninklijk besluit van 8 oktober 1981 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, ingevoegd door het koninklijk besluit van 27 april 2007, het bevel te geven om het grondgebied van België te verlaten evenals het grondgebied van Denemarken, Duitsland, Estland, Finland, Frankrijk, Griekenland, Hongarije, IJsland, Italië, Letland, Litouwen, Luxemburg, Malta, Nederland, Noorwegen, Oostenrijk, Polen, Portugal, Slowakije, Slovenië, Spanje, Tsjechische Republiek, Zweden en Zwitserland binnen de dertig dagen.”

3 Onderzoek van het beroep

3.1. In een eerste en enig middel voert verzoeker de schending aan van de algemene beginselen van behoorlijk bestuur: de materiële motiveringsplicht, het zorgvuldigheidsbeginsel en het vertrouwensbeginsel.

3.2. Bij de beoordeling van de materiële motivering behoort het niet tot de bevoegdheid van de Raad zijn beoordeling in de plaats te stellen van die van de administratieve overheid. De Raad is in de uitoefening van zijn wettelijk toezicht enkel bevoegd na te gaan of deze overheid bij de beoordeling is uitgegaan van de juiste feitelijke gegevens, of zij die correct heeft beoordeeld en of zij op grond daarvan niet in onredelijkheid tot haar besluit is kunnen komen.

3.3. Verzoeker betoogt in essentie dat men als bestuursinstantie reeds op de hoogte was op 15 oktober 2010 van het feit dat de arbeidskaart zou ingetrokken worden omwille van de houding van de werk-

gever. Verzoeker stelt hiervan niet rechtstreeks ingelicht te zijn en enkel de melding te hebben gekregen dat hij een arbeidskaart dient bij te brengen. Zijn werkgever doet een hernieuwde aanvraag waarbij plots op 19 juli 2011, en aldus negen maanden na de effectieve tewerkstelling, een aangetekend schrijven verstuurd wordt naar de werkgever met de mededeling dat de arbeidsvergunning en arbeidskaart worden ingetrokken. Nog voor de termijn voor beroep in te stellen tegen deze intrekking verstreken was, werd de verblijfsvergunning ingetrokken. Verzoeker meent niet alleen niet de mogelijkheid gehad te hebben na te gaan of zijn werkgever beroep hiertegen zou aantekenen maar tevens werd hem niet de mogelijkheid gegeven om een andere werkgever te zoeken die opnieuw een aanvraag voor een arbeidsvergunning kon indienen. Verzoeker meent dat doelbewust gewacht is tot het verstrijken van de minimumtermijn van drie maanden voor de vervaldatum van zijn verblijfsvergunning vooraleer hij werd ingelicht over de intrekking van zijn verblijfsvergunning, zodat hij geen mogelijkheid meer zou hebben een andere werkgever te zoeken en zijn verblijfsvergunning te verlengen. Verzoeker benadrukt voorts dat zijn werkgever effectief beroep heeft aangetekend tegen de intrekking van zijn arbeidsvergunning en -kaart daar deze gesteund is op een incorrecte feitenvinding die dateert van een jaar geleden. Verzoeker verwijst naar dit beroep en neemt dit integraal over in zijn verzoekschrift. Verzoeker betoogt dat in plaats van doelbewust informatie achter te houden de overheid de nodige inspanningen dient te leveren om tijdig te informeren en zelf afdoende informatie te verzamelen alvorens een beslissing te nemen. Verzoeker meent dat de overheid reeds op 15 oktober 2010 op de hoogte was van het feit dat de arbeidsvergunning en arbeidskaart zouden worden ingetrokken. Verzoeker was in de waan in orde te zijn. Verzoeker meent geen enkele kans gehad te hebben om tijdig een nieuwe werkgever te zoeken.

3.4. Uit de stukken van het administratief dossier blijkt dat verzoekers verblijfstoestand in toepassing van artikel 9bis van de Vreemdelingenwet op 22 september 2010 tijdelijk geregulariseerd werd voor één jaar. Indien verzoeker deze regularisatie verlengd wenste te zien diende hij, ingevolge de instructies van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid aan verzoeker ter kennis gebracht op 28 september 2010, minstens drie maanden voor de vervaldatum van zijn verblijfsvergunning het bewijs te leveren van een arbeids- of beroepskaart en het bewijs van effectieve en recente tewerkstelling. Uit het administratief dossier blijkt verder dat verzoeker op 4 juli 2011 een aanvraag doet tot verlenging van de regularisatie van zijn verblijfstoestand waarbij hij zijn paspoort, een arbeidsovereenkomst en loonfiches overmaakt. Verzoeker laat na een arbeidskaart voor te leggen. Op 19 juli 2011 wordt de gemachtigde van de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid door het Vlaams Subsidie-agentschap voor Werk en Sociale Economie bovendien op de hoogte gesteld dat de arbeidskaart en vergunning van verzoeker ingetrokken worden.

Blijkens de gegevens van het administratief dossier was verzoeker op de hoogte van de voorwaarden tot verlenging van zijn verblijfsvergunning, waaronder de voorlegging van een arbeidskaart. Verzoeker heeft hieraan niet voldaan zodat de Raad het geenszins kennelijk onredelijk kan achten dat de gemachtigde van de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid beslist tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten in toepassing van artikel 13, § 3 van de Vreemdelingenwet en artikel 26/5 van het koninklijk besluit van 8 oktober 1981 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen. Het ongefundeerde betoog van verzoeker, waar hij meent dat de dienst bevoegd voor de afgifte van arbeidsvergunningen en arbeidskaarten doelbewust gewacht heeft tot 19 juli 2011 om zijn arbeidskaart en -vergunning in te trekken kan geen afbreuk doen aan voorgaande vaststellingen. Integendeel, uit de stukken van het administratief dossier blijkt dat de Dienst Vreemdelingenzaken, nadat hij op 21 oktober 2010 op de hoogte werd gesteld van een proces-verbaal van inlichting van de sociale inspectie waaruit blijkt dat de zaakvoerder van het bedrijf waar verzoeker tewerkgesteld zou worden, verzoeker nooit heeft tewerkgesteld en ook niet van plan is verzoeker tewerk te stellen, alsnog overging tot de afgifte van de verblijfsvergunning nu verzoeker op dat ogenblik voldeed aan de voorwaarden, met name in het bezit zijn van een arbeidskaart. Zoals hoger reeds gesteld was verzoeker op de hoogte van het feit dat hij voor de verlenging van de regularisatie van zijn verblijfstoestand een arbeidskaart diende voor te leggen. Het feit dat verzoeker hieraan niet kon voldoen daar de bevoegde dienst op 19 juli 2011 is overgegaan tot de intrekking van zijn arbeidskaart en -vergunning, kan de gemachtigde van de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid niet ten kwade worden geduid. Ook het gegeven dat verzoeker het niet eens is met de beslissing tot intrekking van zijn arbeidskaart en -vergunning en het feit dat hij hiertegen beroep heeft aangetekend, kunnen geenszins afbreuk doen aan de motieven van de bestreden beslissingen die steun vinden in het administratief dossier. Geen enkele wetsbepaling schrijft immers voor dat de gemachtigde van de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid bij het nemen van de in casu bestreden beslissingen moet wachten tot na het verstrijken van de beroepstermijn tegen de beslissing tot intrekking van de arbeidskaart en -vergunning. Verzoeker slaagt er geenszins in aan te tonen dat het beroep dat hij heeft ingesteld schorsende werking heeft ten opzichte van de in casu bestreden beslissingen.

De schending van de materiële motiveringsplicht kan niet worden aangenomen.

3.5. Het zorgvuldigheidsbeginsel legt de gemachtigde van de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid de verplichting op zijn beslissingen op een zorgvuldige wijze voor te bereiden en te steunen op een correcte feitenvinding. Het respect voor het zorgvuldigheidsbeginsel houdt derhalve in dat de gemachtigde bij het nemen van een beslissing moet steunen op alle gegevens van het dossier en op alle daarin vervatte dienstige stukken. Uit de bespreking van de voorgaande onderdelen van het enig middel is gebleken dat de gemachtigde rekening heeft gehouden met de elementen die verzoeker heeft aangevoerd in zijn aanvraag tot verlenging van de regularisatie van zijn verblijfstoestand maar heeft geoordeeld dat deze niet volstaan voor een verdere verlenging. Verzoeker slaagt er niet in aan te tonen dat werd uitgegaan van een incorrecte feitenvinding. De schending van het zorgvuldigheidsbeginsel kan niet worden aangenomen.

3.6. Het vertrouwensbeginsel is een beginsel van behoorlijk bestuur dat moet vermijden dat de rechtmatige verwachtingen die de burger uit het bestuursoptreden put, te kort worden gedaan. Dit houdt in dat de burger moet kunnen vertrouwen op een vaste gedragslijn van de overheid of op toezeggingen of beloften die de overheid in een concreet geval heeft gedaan (RvS 22 maart 2004, nr. 129.541). Het vertrouwensbeginsel houdt in dat de door het bestuur bij een rechtsonderhorige gewekte rechtmatige verwachtingen zo mogelijk dienen te worden gehonoreerd. Zoals blijkt uit de bespreking van de vorige onderdelen van het enig middel was verzoeker op de hoogte van de voorwaarden waaraan hij diende te voldoen voor een verlenging van de regularisatie van zijn verblijfstoestand. Verzoeker heeft hier niet aan voldaan zodat de gemachtigde in redelijkheid tot de bestreden beslissingen is kunnen komen. De schending van het vertrouwensbeginsel kan niet worden aangenomen.

Het enig middel is in al zijn onderdelen ongegrond.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep tot nietigverklaring wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op achttien november tweeduizend en elf door:

mevr. S. DE MUYLDER,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. T. LEYSEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

T. LEYSEN

S. DE MUYLDER